

EIA D0, SOKP 518 a 519 (Ruzyně – Suchdol – Březiněves)

Vyjádření k přílohám dokumentace :

Archeologický průzkum – rešerše, B.10

Studie vlivu na krajinný ráz, B.11

1. Bagatelizace části úseku s vysokou hodnotou krajiny (při zprůměrování její hodnoty)
2. Rozpor v hodnocení významu Parku Drahaň – Troja v dokumentaci EIA pro lanovku a pro Pražský okruh
3. Nedocnění kulturní a historické hodnoty neporušené krajiny v rozporu se závazky ČR i EU
4. Předložení v řízení EIA jediné varianty trasy přes chráněná území
5. Ignorování obecných principů a zásad z A-ZÚR pro navrhování změn v územích s ohledem na krajinný ráz a hodnoty území
6. Zásadní rozpor s konceptem udržitelného rozvoje (ESG)
7. Rozpor s PÚR, s deklarovanými prioritami ochrany krajiny a strategie udržitelného rozvoje
8. Zatížení krajiny i obyvatel vlastní realizací
9. Závěr, zhodnocení předložené dokumentace

1. Bagatelizace části úseku s vysokou hodnotou krajiny (při zprůměrování její hodnoty)

„Koridor, ve kterém je navrženo vedení trasy severního obchvatu Prahy ve stavbách D0, SOKP 518 a 519, je z největší části veden zemědělskou krajinou s převahou orné půdy, kde nejsou prakticky žádné vlivy na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu ZOPK.“

Způsobem hodnocení celého úseku jako průměru mezi delším úsekem s nižší hodnotou krajiny a mezi menším, významným úsekem s historickou, přírodní a krajinnou hodnotou, je velmi zavádějící. Zpracovatel dokumentace nebere v úvahu kvalitu a stávající ochranu území s ekologicky významnými strukturami krajiny, se zvláště chráněnými druhy rostlin a živočichů a s významnou archeologickou lokalitou.

2. Rozpor v hodnocení významu Parku Drahaň – Troja v dokumentaci EIA pro lanovku a pro Pražský okruh

Současně s dokumentací EIA pro Pražský okruh, s úseky 518 a 519, je v EIA posuzována stavba lanové dráhy z Podbavy do Bohnic. Přestože se nepochybně jedná o zásah do chráněného krajinného rázu, jsou důsledky realizace stavby nesrovnatelně menší, než je stavba šestiproudé dálnice. Navíc zásah není nevratný, podstatu chráněné krajiny je možné obnovit.

V dokumentaci pro posouzení lanové dráhy je vliv zkoumán a posuzován mnohem podrobněji a z širších aspektů.“ K vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP) vzhledem k charakteru navrhovaného záměru budou sloužit zejména **vizuální hranice v krajině** (horizonty, hranice zástavby). PDoKP je tedy vymezen na základě terénních průzkumů, analýzy území a diagramu viditelnosti stožárů lanové dráhy vytvořenému na digitálním modelu povrchu (DMP1G) dle nástroje „Analýzy výškopisu – pole viditelnosti“, přičemž obvod byl limitován okruhem.“

Analýza viditelného zásahu dálnice do krajiny chybí. Umístění stavby na temeni vrcholové plošiny způsobí její dálkovou exponovanost, reálnou viditelnost, zejména vysoký most přes Vltavu, násypy, zaústění tunelů i

kratší mosty v úseku 519. Krajina se v souladu s tokem Vltavy sklání k severozápadu a dohlednost v krajině je mnohakilometrová (viditelnost Českého Středohoří a Krušných Hor).

„Přitom právě průmět hodnoceného záměru do vzhledu městské krajiny je klíčovou otázkou vlivu záměru na krajinný ráz dle §12 ZOPK. Pro posuzované území se stanovují **referenční body vnímání krajinného prostoru**, tedy míst, která jsou veřejně přístupná, frekventovaná a ze kterých se naskýtají významné celkové pohledy.“

Tato analýza v dokumentaci EIA pro Pražský okruh pro úseky 518 a 519 úplně chybí.

Hodnocení významu Přírodního parku Drahaň – Troja se v obou posuzovaných případech dokumentací EIA výrazně liší, ačkoli je vypracovali stejní autoři. Zatímco v případě lanovky jsou hodnoty parku vysoce ceněny a její vliv je „nejlépe na hranici přijatelnosti“, v případě vedení dálnice je vliv na krajinu posuzován jako “únosný”.

„ **Přírodní park Drahaň – Troja** byl vyhlášen na pravém břehu vltavského údolí na ploše 578,80 ha v roce 1990 jako oblast klidu (Vyhláška hlavního města Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti). Posláním oblastí klidu v Praze bylo zachovat a trvale chránit vymezené části území pro jejich přírodovědné, krajinné a estetické hodnoty, umožnit jejich využití k rekreaci i poučení občanů a celkově přispět ke zlepšení životního prostředí města (Čl. 2). Zákonem 114/1992 Sb. pak byla dle §90 odst. 11 změněna oblast klidu na přírodní park, který byl (znovu) vyhlášen Nařízením Rady HMP č. 10/2014, o zřízení přírodních parků na území hlavního města Prahy. V uvedeném nařízení je význam přírodního parku Drahaň – Troja popsán takto: Význam území spočívá v harmonicky utvářené krajině pravobřežních zelených svahů Vltavy s výraznou morfologií a v pozůstatcích historického hospodaření v krajině. Specifickým fenoménem přírodního parku jsou pozůstatky vinic a sadů včetně několika vřesovišť s vysokou přírodně-estetickou hodnotou. Výjimečně dobře dochovaný krajinný ráz zahrnuje bulžnickové skalnaté svahy vltavského kaňonu v místech, kde řeka opouští hlavní město, a několik přilehlých roklí (Bohnické, Čimické a Drahaňské údolí).“

„**Krajinný prostor** vyniká rysy jedinečnosti krajinné scény a vysoké estetické atraktivnosti. Tyto rysy jsou tvořeny znaky dramatického terénního reliéfu kaňonu Vltavy, skalnatých srázů a porostů skalních stepí spolu s jasným vymezením prostoru. Z hlediska rázovitosti prostor vyniká nejenom estetickou atraktivností, ale také harmonickými prostorovými vztahy. Význam svahů ve vizuálně vnímaných prostorových vztazích je patrný na schématu kompozice krajiny „

„Podél toku Vltavy a přítoků je soustředěna řada významných přírodních a estetických hodnot, které jsou zároveň důležitými a často nezaměnitelnými rysy krajinného rázu. Soulad krajinných forem a historicky se vyvíjející urbánní struktura a její kulturní identita spoluvytvářejí krajinnou scénu, vyznačující se v mnoha partiích jedinečností, harmonií a nezaměnitelností prostorových vztahů, charakteristickým měřítkem a estetickými hodnotami. Objevují se zde i znaky vizuální scény, které je možno považovat za emblematické hodnoty. „ (Tento legislativní rámec a hodnocení krajinného rázu je citovaný v dokumentaci pro lanovku)

Na území přírodních parků se podle legislativy připouští pouze některá stavební činnost

„a to za podmínky, že nenaruší charakter lokality a bude plně respektovat jak její architektonicko-urbanistické hodnoty a kulturní identitu, osobité krajinné a přírodní znaky včetně zachovaných pohledových horizontů.“

„**Krajinný ráz celého území přírodního parku je chráněn** před činnostmi snižujícími jeho estetickou a přírodní kvalitu, harmonické měřítko a vztahy v rámci krajiny.“

„Stavba nebo záměr se bude muset v cenné krajině více přizpůsobovat zachování znaků a hodnot KR nebo ji v daném rozsahu, objemu a architektonickém řešení nebude možné realizovat vůbec.“

Proč toto hledisko platí pro stejný park pro lanovku a neplatí pro fatální zásah do krajinného rázu v případě Pražského okruhu úseků 518 a 519 ?

Stavba dálnice bude mít nezpochybnitelně za následek změnu krajinného rázu. Dojde ke změně celkového vzhledu krajiny, ke snížení (degradaci) významu a čitelnosti dominantních, nebo příznačných, charakteristických nebo jedinečných znaků krajiny, nebo dokonce k jejich odstranění. Změna měřítka a geomorfologického kontextu hradiště Zámka, způsobená stavbou dálnice, zcela zničí chráněnou podstatu zapsané archeologické památky. Zanikne kulturní dominanta celého území, jejíž součástí jsou prudké svahy údolí Dynamitky s údolním meandrem Čimického potoka, které jsou neoddělitelnou součástí uceleného obrazu zaniklého hradiště s vazbou na nejstarší dějiny Čech a dávají představu o jeho situování a významu v území.

3. Nedocení kulturní a historické hodnoty neporušené krajiny v rozporu se závazky ČR i EU

Prostor vltavského kaňonu byl souvisle osídlen a zemědělsky obhospodařován již ve starší době kamenné a i v době historické patřil ke kontinuálně osídlené oblasti spjaté s raně středověkým přemyslovským státem (hradiště Zámka, hradiště Na Farkách). Strategicky významné místo Zámka nad řekou Vltavou chráněné příkrými svahy ze tří světových stran bylo prakticky nepřetržitě souvisle osídleno od 4. tisíciletí př. Kr. až do 9. století. Ostrohy vltavského údolí a rovněž stráně a výšiny při údolích potoků Bohnického, Čimického a Drahaňského ústí do Vltavy vykazují stopy pravěkého života. Krajina tvarovaná roklemi, které jsou napojeny na prostor Vltavského kaňonu tvoří jedinečnou scenérii osídlení, které je považováno za jedno z nejstarších v Čechách.

„Ochrana kulturního a archeologického dědictví je veřejným zájmem. Kulturně historická hodnota území archeologických nálezů (ÚAN) spočívá ve schopnosti nést historickou informaci důležitou pro zachování krajinné paměti a od ní se odvíjejícího kulturního povědomí. **Do archeologického dědictví jsou zahrnuty stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou** (dle čl. 1, • Úmluva o ochraně archeolog. dědictví Evropy). Právní předpisy, upravující ochranu archeologických památek: • Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (č. 99/2000 Sbírky mezinárodních úmluv). • Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy, Maltská konvence (revidovaná) je úmluvou členských států Rady Evropy a ostatních států – smluvních stran Evropské kulturní úmluvy. • Úmluva byla přijata dne 16. ledna 1992 ve Vallettě. Jménem České republiky byla podepsána ve Štrasburku dne 17. prosince 1998. S úmluvou vyslovil souhlas Parlament ČR a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina ČR byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, dne 22. března 2000. Dokument vstoupil v platnost na základě svého článku 14 odst. 3 dne 25. května 1995. Pro ČR je závazný podle odst. 5 téhož článku od 23. září 2000. • Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy (č. 73/2000 Sbírky mezinárodních smluv). • Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. • Vyhláška č. 187/2007 Sb., která stanoví obsah a náležitosti plánu území s archeologickými nálezy. • Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. „

Tento legislativní rámec uvedený v příloze B.10 **stanoví hodnotu zapsané kulturní památky Hradiště Zámka a krajiny nejstarších památek české státnosti.**

Projekt dálnice terénním zářezem a shora hloubeným tunelem zasahuje přímo do nemovité kulturní památky hradiště. Její neoddělitelnou součástí je i krajinný profil meandru údolí Čimického potoka, který je narušen zářezem, tunelovými portály a do údolí vloženou mostní konstrukcí s protihlukovými stěnami.

Kritéria hodnocení, která si stanovil zpracovatel dokumentace EIA, jsou podřízena snaze vyhodnotit vliv plánované dálnice na zákonem chráněné přírodní, krajinné a kulturní hodnoty jako zanedbatelný, případně kompenzovatelný. Při zachování zákonných postupů by ovšem bylo třeba upuštění od legislativní ochrany. Tento krok není vůbec zmíněn, je patrně automaticky předpokládán jako samozřejmý a nezohledňuje se tak ani časová náročnost tohoto kroku.

Součástí dokumentace není stanovisko orgánu státní památkové péče, které bychom u takto problematického záměru očekávali již v této fázi záměru, protože u archeologické lokality tohoto typu je situace a krajinný ráz důležitou součástí chráněné podstaty památky hradiště Zámka.

Zachování nedotčené krajiny Vltavského kaňonu a kulturního dědictví lze hodnotit jako nezpochybnitelný veřejný zájem, jako základní kámen identity národního uvědomění, místo pro obnovování pocitu domova a sounáležitosti s národní minulostí a nadějí pro budoucnost.

4. Předložení v řízení EIA jediné varianty trasy přes chráněná území

Ve „veřejném zájmu“ je jistě vyřešit dopravu, ale postavit dálniční okruh přes zákonem chráněná území nebo v jejich ochranném pásmu (např. PR Roztocký háj – Tiché údolí, PP Sedlecké skály, PP Zámky, EVL Natura 2000, Přírodní park Drahaň-Troja) není jediná možnost trasování severní části Pražského okruhu.

Proces EIA musí vyhodnotit varianty, jak mu ukládá zákon, ne se jen soustředit na jedinou, třebaže vybranou v předchozích přípravných řízeních. Investice takového rozsahu a fatálních dopadů do života obyvatel dotčeného území si zaslouží náležitě zpracování, už proto, že vypracování dokumentace ani její schválení k EIA není zbytečnou formalitou, ale zákonným prostředkem k dosažení kvalitní realizace.

5. Ignorování obecných principů a zásad z A-ZÚR pro navrhování změn v územích s ohledem na krajinný ráz a hodnoty území

Krajinný ráz

„V každém případě je jisté, že se

- 1) jedná o území, kde je nutné v plné šíři uplatňovat §12 a že
- 2) stavba takových dimenzí nutně do krajinného rázu zasáhne, a to bezesporu výrazně. Zákon však neříká, že zásahy (a to ani silné) do KR nejsou možné, nýbrž musí být brán ohled na zachování hodnot a kritérií ochrany, jsou-li přítomné. Cílem této studie je tedy především vyhodnocení míry zásahu do cenných a jedinečných hodnot. „(B.11 příloha EIA)

„Přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti tvoří krajinný ráz a je chráněna před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. „ Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků,

zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině.“ (B.11 příloha EIA)

Orgán ochrany přírody zřídil podle zákona obecně závazným předpisem přírodní park Draháň -Troja a stanovil tak omezení využití tohoto území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto parku.

Každou krajinu je možno popsat pomocí přírodní, kulturní a historické charakteristiky. Jednotlivé charakteristiky krajinného rázu jsou v dotčeném území dobře zřetelné a spoluvytvářejí jedinečnost a nezaměnitelnost krajinné scény – vizuálně vnímaného obrazu krajiny.

Pro trasování dálnice D0 v úseku 518 a 519 je jedním z výchozích dokumentů ZÚR (Praha, Středočeský kraj). Přestože tento dokument obsahuje přesně formulované zásady ochrany krajinného rázu, přírodních a historických hodnot, stanovuje zároveň koridor dálnice, kterým jsou tyto hodnoty zpochybňovány a likvidovány.

V ZÚR jsou charakterizovány pražské krajiny zařízených údolí do kaňonu Vltavy, které jsou chráněny formou přírodních parků a maloplošných ZCHÚ. Je zde také uveden požadavek:

Chránit dochovaný charakter prostoru scény města, především vltavského údolí a pohledově exponovaných svahů a hran náhorních plošin včetně krajinných a historických dominant, kompozičních os, dálkových průhledů, měřítka zástavby atd.

Respektovat hodnoty chráněných území, tj. památkových rezervací a zón, areálů kulturních památek (národních kulturních památek), archeologických lokalit, přírodních památek apod. Respektovat a rozvíjet hodnoty ucelených architektonických souborů a vymezených částí městských čtvrtí, které nejsou památkově chráněné, ale jsou charakteristické pro dané území a pro dobu svého vzniku.

Zachovat a chránit zelené svahy vltavské nivy a navazujících údolí, které mají zásadní vliv na prostorové utváření města.

Respektovat přírodní hodnoty městské krajiny, zejména dochované kompozice uměle založených částí krajiny.

Rozvíjet systém zeleně, který je významným atributem krajinného rázu, základem zdravého městského prostředí a kvalitní příměstské krajiny poskytující městu rekreační zázemí.

Zachovat prostupnost krajiny, zejména pro pěší a cyklistickou dopravu.

Zachovat stávající krajinnou strukturu střídající lesní plochy s plochami bez lesa, zachovat a chránit zelené klíny, zajistit propojení významných zelených ploch zelenými osami, zachovat dosud nezastavěné přírodní horizonty zohlednit význam krajinných dominant a dálkových pohledů.

Rozvíjet v přiměřené míře a modernizovat dopravu, zejména hromadnou.

Rozvíjet technickou infrastrukturu, která patří k civilizačním hodnotám města, v souladu s trendy udržitelného rozvoje.

Pro následné rozhodování o změnách v území Draháň-Troja-Bubeneč platná ZÚR dokonce stanovuje **respektování krátkodobé rekreace obyvatel jako prioritní**. Dále respektování fenoménu Vltavy a její nivy jako významného krajinného a přírodního prvku, určeného především pro rekreační funkci a zajištění vyloučení významného negativního vlivu Pražského okruhu (Silničního okruhu kolem Prahy) na lokalitu Natura 2000 „Kaňon Vltavy u Sedlce“.

Dokumentace představuje „optimalizaci prostorového řešení okruhu s cílem omezit negativní vlivy stavby“ na stávající zástavbu a charakter území prostřednictvím založení pásů zeleně podél trasy severně od Dolních Chaber, jižně od Drahaňské rokle a západně od Suchdola.

Pod termínem optimalizace prostorového řešení okruhu (tělesa šestiproudé dálnice) a nově založených pásů zeleně (v KÚOS doporučené nepůvodní druhy z důvodu větší šance přežití), si lze jasně přestavit zásadní negativní změnu krajinného rázu v reliéfu terénu i druhu lesního porostu. Navrhovaná nepůvodní doprovodná zeleň nerespektuje původní ekosystémy a bude mít negativní vliv na biodiverzitu území. Lokální klimatická změna v okolí dálnice bude ovlivňovat schopnost dlouhodobého přežití původních druhů stromů a keřů v těchto územích. Dojde k faktické likvidaci podstaty krajinného rázu i dnes chráněné přírodní podstaty.

6. Zásadní rozpor s konceptem udržitelného rozvoje (ESG)

Podle požadavku A-ZÚR je nezbytné rozvíjet technickou infrastrukturu, která patří k civilizačním hodnotám města, v souladu s trendy udržitelného rozvoje. Současný pohled na problematiku realizace dálničních staveb, zvláště z pohledu krize klimatu, klade důraz na koncept udržitelného rozvoje (ESG).

V předložené dokumentaci se uplatňují obecně přijímané termíny a zásady udržitelného rozvoje, ve smyslu trendu ESG, který měří dopad na životní prostředí (E), respektuje společenské hodnoty (S) a zohledňuje aspekty prospěšného řízení ve společnosti (G), ale **v projektu se nic z toho fakticky nezohledňuje.**

Za slovními proklamacemi nejsou žádné projektové činy, ale pravý opak. Je to typická ukázka tzv. greenwashingu, který má za cíl prosadit problematický, z hlediska udržitelného rozvoje nepřijatelný projekt a to za cenu záměrného klamání veřejnosti o jeho nezbytnosti a prospěšnosti.

Dokumentace k EIA nerespektuje klimatické závazky obsažené ve Strategii adaptace hl. Města Prahy na klimatickou změnu (Adaptační strategie, vydal Magistrát hl. Města Prahy 2020).

Adaptační strategie vytyčuje postupy pro zmírnění dopadů nepříznivých vlivů klimatické změny. V nejbližší budoucnosti bude Praha vystavena vlnám veder. Mikroklimatické podmínky lze zlepšovat prostřednictvím zelené infrastruktury. Stromy a trávničky mají schopnost ochlazovat ovzduší, zachycovat srážkovou vodu a prachové částice. Zelená rekreační zóna je pro obyvatele okolních sídlišť nenahraditelná, má pozitivní vliv na zdraví. Plán realizovat dálnici je v příkrém rozporu s kvalitou života obyvatel. Koncept zeleného pásu stávajícího přírodního parku Drahaň- Troja je důležitou součástí městské strategie adaptace na klimatickou změnu.

7. Rozpor s PÚR, s deklarovanými prioritami ochrany krajiny a strategie udržitelného rozvoje

Dokument Ministerstva pro místní rozvoj, POLITIKA ÚZEMNÍHO ROZVOJE (PÚR) České republiky (Úplné znění závazné od 1. 9. 2023), který je také závazným podkladem pro projektování severní části Pražského okruhu, obsahuje republikové priority plánování a strategie rozvoje.

„ Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla

být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. **Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užité hodnoty“.**

Trasování SOKP 518 a 519 tato ustanovení nerespektuje.

8. Zatížení krajiny i obyvatel vlastní realizací

Tvrzení obsažená v dokumentaci jsou v některých oblastech založena na prognózách - hluková studie, vývoj automobilismu, znečištění ovzduší. Na základě uvedených hraničních modelových dat, blízcích se statistické chybě, je vysloven předpoklad, že se trasa dálnice významně negativně neprojeví. V případě nepřesnosti nebo omylu v předpokladech není již realizovaná trasa dálnice v tomto území kompenzovatelná a **dojde ke zničení nenahraditelných hodnot.**

Pro ochranu přírodních a kulturních hodnot stavby SOKP 518 a 519 bude rozhodující také vliv provádění staveb. Krátký termín dokončení si vyžádá masivní nasazení stavební techniky i lidí, přitom počty nejsou ani přibližně uvedeny. Dopad velkého množství stavebních dělníků na život v přilehlých obcích nebude zanedbatelný (ubytování, stravování, nakupování potravin, doprava). Zařízení staveniště a mezideponie zemín, které jsou uvažovány v lokalitě znamenají **široký zábor území a tím likvidaci všech chráněných rostlin a živočichů, které už nelze obnovit, zničí se tak podstata ochrany těchto chráněných území.**

Velké množství vykopané zeminy, jejíž odvoz je z tohoto prostoru problematický má být vyřešen **přemodelací terénu a tím dojde ke zničení původně chráněného krajinného rázu.**

Opatření navržená ke snížení nebo eliminaci vlivu záměru, jsou rozpracována po stránce obecné a jsou uvedena i některá konkrétní opatření v nejbližším okolí. Lze se ovšem důvodně domnívat, že žádné z těchto opatření devastaci krajiny nezabrání.

Slabinou projektu je plánovaná čtyřletá doba výstavby, která předpokládá masivní nasazení stavebních kapacit i finančních prostředků. Do kompletního dokončení obou úseků extrémně náročných na výstavbu mostů a tunelů nelze po této trase projet, není tedy možné očekávat ani jakékoli dílčí zlepšení dopravní situace. K úplnému dokončení okruhu je dále potřeba postavit ještě další úsek 520. Při omezení finančních prostředků (výkon ekonomiky není zárukou přísunu financí do této investice) se může stát, že okruh zůstane delší dobu rozestavěný bez možnosti jej alespoň částečně zprovoznit.

9. Závěr, zhodnocení předložené dokumentace

Studie vlivu na krajinný ráz (Ing.arch.Jiří Kupka, příloha B.11) v přímém srovnání s podobnou studií sousední části přírodního parku Draháň-Troja (lanovka), zpracovanou ve stejné době, stejným autorem, vykazuje známky účelového, nevěrohodného posouzení zhotoveného ve prospěch navrhovaného záměru realizace severní části Pražského okruhu.

Pokud je třeba s největší přísností chránit krajinu, ve které jsou přítomné mimořádné a jedinečné hodnoty přírodní, kulturní a historické či estetické, potom část trasy v přírodním parku Draháň-Troja s nezaměnitelným krajinným rázem a přírodními a kulturními památkami, je právě tímto případem.

Nelze v hodnocení provést jakési metodické zprůměrování, kdy větší bezproblémová část území vylepší celkový obraz, který pak v posuzovaném celku vyhoví, přesto že menší část území, s mimořádnou kvalitou bude záměrem zničena.

Hlavní negativní zásahy navrhované stavby :

- terénní zářezy a násypy tělesa dálnice
- portály dálničních tunelů
- uměle vytvořené terénní valy a protihlukové stěny
- přemodelovaný terén z vykopaného a vytěženého materiálu, v souladu s požadavkem jeho využití v území
- devastující dělicí účinek na celistvost prostorově a územně ohraničené lokality
- zničení současného přírodního charakteru chráněných lokalit, včetně jejich ochranného pásma
- poškození horní části Drahaňského údolí příčně umístěným vysokým mostním tělesem
- prostorové oddělení obce Dolní Chabry, historického sídla založeného na horním konci Drahaňské rokle
- mostní těleso nad Čimickým údolím a meandrem Čimického potoka
- zničení východní části archeologické lokality hradiště Zámka (nemovitě kulturní památky) i s ohledem na morfologii terénu přilehlého údolí, která je součástí podstaty památky
- zničení geofyzikálním měřením zmapovaného předpolí hradiště realizací východního tunelu Zámka
- vizuální a estetický vliv technické stavby mostu přes Vltavu na přírodní charakter území kaňonu Vltavy
- budoucí světelný smog
- zásadní změna estetických hodnot krajiny přírodního charakteru na území s technicky užitkovou funkcí

Trasování a předložené technické řešení dálnice D0 SOKP 518, 519, zvláště v severní části přírodního parku Draháň-Troja představuje významný (až likvidační) zásah do krajinného rázu a archeologické lokality nemovitě kulturní památky hradiště Zámka.

K trasování severní části okruhu, který je veden po území města Prahy, byl ještě zpracován koncept severnější varianty. Byl hodnocen jako levnější, bez vysoké náročnosti na tunely a mosty, s přijatelnějšími zásahy do krajinného rázu. Tento koncept obchází nejcennější přírodní a archeologické lokality a zachovává vysoce hodnocený krajinný ráz historického středu Čech a přitom plní požadovanou dopravní funkci. Zpracovaná dokumentace EIA ukazuje na velké množství problémů vedení koridoru okruhu a z jejich závěrů vyplývají další pro projektování a realizaci stavby. Důsledky provozu dálnice ovlivní kvalitu života obyvatel v přilehlých sídlištích a obcích, jejich zdravotní stav a možnosti rekreace v blízkosti domova.

Před dalším stupněm projektování je proto nutné přehodnotit vedení koridoru při dodržení obecných zásad uvedených v platné ZÚR i v PÚR a předejít tak nekvalitní investici a možným žalobám. Pro podporu tohoto projektu se uvádí jeho největší rozpracovanost a tedy nejrychlejší realizace. Od vydání Závěrů zjišťovacího řízení k EIA v roce 2019, které byly podkladem pro zpracování dokumentace EIA, uplynuly čtyři roky. Dokumentace stavby je v současnosti vypracována **invariantně(!)** pouze ve stádiu studie pro posouzení EIA. Pokud bude lépe využit čas pro vypracování nové dokumentace, nebude začátek stavby ohrožen.

Ing. arch. Lenka Hornychová

Ing. arch. Petr Chaloupek